

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 59. Cardinalis Arelatensis Oratio pro exauctorando Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

§. LIX.

Sæcul. XV.
A. C. 1439.*Cardinalis Arelatensis Oratio pro
exauctorando Pontifice.*

Cum plures hac super re sententiam suam in hac Congregatione dixissent, tandem Arelatensis Cardinalis disputationis Præses, ac totius Concilii arbiter, atque moderator aliorum dicta summam repetebat, & de principali quæstionis capite differebat, necnon eorum, qui Eugenii exauctorationem suspendendam putabant, argumenta confutare aggressus, non clamoribus quam audacius in summum Pontificem, illosque, qui ei adhærebant, invehebatur. *Æneas Sylvius* *Æn. Sylo. in Fascic. p. 22.* zelum ejus laurea Martyrii dignum fuisse existimat (*). Hujus Cardinalis Oratio omnes

(*) Hæc & plura alia *Æneam Sylvium* quondam de Basileenfibus plenis buccis deprædicasse non inficiamur; verum Continuator vel una saltem vice annotare debuisset, eundem Auctorem in sua retractatione fassum fuisse, quod falsis calumniis per apertos schismaticos, rebelles Pseudo-theologos in Basileenfi conciliabulo contra Eugenium conspirantes effusis deceptus fuerit, existimans, eos *mentiri non posse, qui nesciret ipse mentiri.* *Hist. Ecclesiast. Tom. XXVII. li ptan-*

Sæcul. XV.
A.C. 1439.

omnes suspensos tenuit, quibusdam acris
& felicitis memoriæ vim deprædicantibus
aliis illius eruditionem ad sydera extol-
lentibus.

ptandum foret, ut Continuator noster eadem
fidelitate ex Sylvio descripsisset fraudes, vio-
lentias, tumultus, probra & contentiones, qu-
rum ope Arelatensis cum suo Copistarum, Pa-
dagagorumque grege velut alter Catilina, ad
quem desperati, & perditii omnes confugerunt,
impia sua consilia effectui dare conatus est.
Erat ubique clamor, inquit Sylvius, ubique
strepitus, ubique iurgia effundebantur, nulli in
festinatione loqui licuit, tantus exortus est cla-
mor, quantus solet in præliis tubarum clangor,
& equorum fremitus audiri, cum signis militi-
tis duo invicem concurrunt exercitus. Hæc &
cetera Continuator tam ex Sylvio, quam ex illis
Auctoribus Historiæ suæ inferere debuisset, ut
inde factiosorum Basileensium indoles, & con-
tra Eugenium attentatorum injustitia Lectori
patuisset, quæ Spondanus ex ipso Aenea Syl-
vio expendens exclamat: Nonne ista sunt pro-
clare sanctæque in Spiritu Sancto conclusa? O
propudium! o colluviem! nisi ipsemet Aenea
coitionis ejusmodi manceps, hæc adeo virulenta
fraudulenta, violenta descripsisset, quis credere
potuisset? aut quis sanæ mentis res sic gestas
credens, eas a Spiritu Sancto processisse sibi pro-
suadere valeat? Attamen longe diversa erant
Conti-

lentibus. Verum Catalani probe intelligentes, omnia Præsidis verba unice eo collimare, ut nullæ induciæ concederentur,

Sæcul. XV.
A. C. 1439.

Continuatoris studia, hinc ex Auctoribus (quorum verba non raro in alienum sensum detorquet) ea, quæ summo Pontifici favent, missa facit, affectata nimis sollicitudine, quæ quocunque modo Papæ auctoritatem deprimere, Basileenses extollere credebat, corradere, & exaggerare conatur. Panormitanus, ubi Papam Synodo subjicit, apud nostrum Continuatorem in præfatione ad tomum XXV. solidissimo omnia probat, & objecta invicte confutat, dum vero Basileensium ausus reprobatur, non nisi verbosus declamator audit, §. LVIII. qui clamoribus ruinam Ecclesiæ præcavere necessarium duxit (NB. Æneas Sylvius inquit Panormitanum altissime clamasse, *quia plane est morate loquens exaudiebatur nemo.*) Jam Episcopum Burgensem, dum synodalem auctoritatem Pontificiæ præfert, divina prorsus eloquentia disferentem jactat, mox causam Papæ defendentem, quasi ex prodigio, elinquem fingit. §. LVII. Jam Ludovicum Protonotarium, qui tamen cum Panormitano Eugenium tuebatur, Basilea discessisse narrat §. LVIII. ne contra conscientiæ stimulum Pontifici favere cogeretur. Hæc & sexcenta alia infidelitatis, livoris, & intolerabilis partium studii exemplarum passim occurrunt, quibus condigna censura perstringen-

Sæcul. XV. tur, ante omnem aliam deliberationem
A. C. 1439. Panormitani Episcopi protestationem alia
 voce perlegi postularunt. Quæ res novum
 tumultus causa fuit, & a verborum rixis
 atque vociferationibus tandem ad convul-
 sionem, atque querelas deventum.

§. LX.

Conventus per Papæ Fautores turbatus.

Tum Patriarcha Aquilejensis Orationem
 ad Panormitanum convertit; hie-
 ro sibi in Synodo dicendi libertatem
 exclamabat, & suos adhortabatur, ut
 Concilium desererent, eoquod Patriarcha
 se eorum cervices fracturum comminatus
 esset. Enimvero Patriarcha in hæc
 verba temere effusus est. Nec creditur
 quiescere, *rem sic abire, Germanorum*

En. Sylv. de gest. Conc. p. 28. in Fascic. 1 *tis mores: nempe si sic proceditur, nequam fas erit integris hanc provinciam regere capitibus.* Quapropter Joannes Co-

stringendis supersedemus, tum, ne tædium
 lectori pariat, tum quia cuncta adversus
 Germanum a Basileensibus attentata ab aliis
 Historibus in omni Historia longe versatissimis
 satis superque confutata leguntur, & communi
 omnium calculo tanquam a seditiosis, schis-
 maticis & acephalis nonnullis Sacerdotibus
 hoc conciliabulo confareinata rejiciuntur.